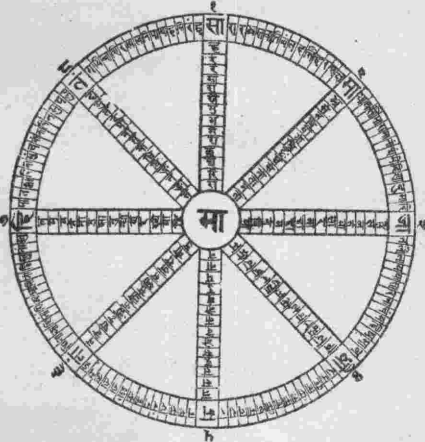

चक्रकु

मामभीदा शरण्यासुनसदेवास्वप्रदा च धीः ।
धीरा पवित्रा सन्त वाचासीडा मातरारम ॥
माननापरुषं लोकदेवो वदस सन्नम ।
मनसा सादरं गत्वा सर्वदा दास्यमङ्ग ताम् ॥
मा सुषो राजस खासूक्तकूटेशदेवताम् ।
तां शिवावाशितां सिद्धाध्यासितां हि स्तुतां
स्तुहि ॥
महिषास्ये रणेन्या तु सा तु नानेयमच हि ।
हिमातङ्गादिवासुं च कं कम्पिनसुपद्भुतम् ॥
मातङ्गानङ्गविधिनानुना पादं तस्यतम् ।
तद्गविला शिरस्यस्य निपात्याहन्ति रंहसा ॥”

अथ चक्रे वर्णविन्यासक्रमः ।

चक्रः, पुं, (करोति अस्फुटशब्दम् । ल + बाहुलकात्
कः ततो निपातनात् द्वित्वे साधुः ।) चक्रवाक-
पक्षी । इत्यमरः । २ । ५ । २२ ॥

चक्रकः, वि, (चक्र इव कायति प्रकाशते इति । कै +
कः ।) तर्कविशेषः । तस्य लक्षणं यथा । स्वापेक्ष-
णीयापेक्षितसापेक्षितलनिबन्धनप्रसङ्गलम् ।
अपेक्षा च ज्ञाप्नो उत्पत्तौ स्थितौ च ग्राह्या ।
तत्राद्या यथा । एतद्वृत्तज्ञानं यदेतद्वृत्तज्ञान-
जन्यज्ञानजन्यं स्यात् तदा एतद्वृत्तज्ञानजन्य-
ज्ञानभिन्नं स्यात् । द्वितीया यथा । घटोऽर्थं
यदेतद्वृत्तजन्यजन्यः स्यात् तदा एतद्वृत्तजन्य-
जन्यभिन्नः स्यात् । तृतीया यथा । घटोऽर्थं
यदेतद्वृत्तवृत्तिवृत्तिः स्यात् तथात्वनीपलभ्येत
इति । इति तर्कशास्त्रम् ॥ (वेदान्तदर्शनमते तु
“स्वयहसापेक्षयहकलं आत्माश्रयः । स्वयहसापेक्ष-
यहसापेक्षयहकलं अन्योन्याश्रयः । स्वयहसापेक्ष-
यहसापेक्षयहसापेक्षयहकलम् चक्रकम् ॥”)

चक्रकारकं, स्त्री, (चक्रं चक्रवदाकारं करोत्यात्मनः
वक्रनखाक्रत्या इति शेषः ।) यद्वा चक्रं चक्रा-
कृतिरेखादिकं करोतीति । ल + क्त्वा ।) याज्ञ-
नखनामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः । २ । ४ । १२६ ॥

चक्रकुल्या, स्त्री, (चक्रस्य चक्राख्यौषधीलतावृ-
क्षस्य कुल्या इव ।) चित्रपर्णी । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ चाकुलिया इति भाषा ॥ (चित्र-
पर्णिकाशब्दे ज्ञेयमस्या विवरणम् ॥)

चक्रगजः, पुं, (चक्रेण चक्राख्याया गन्धते शब्दः ।
यद्वा चक्रे चक्राकृतिद्वयाधौ गज इव । गज
इव दहुरोगमर्दक इत्यर्थः ।) चक्रमर्दकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

चक्रगङ्गा, पुं, (चक्रमिव वर्तुलाकारो गङ्गाः ।)
वर्तुलाकारोपाधानम् । इति चतुरश्रार्थ-
हेमचन्द्रः ॥ गोलबालिश इति गालबालिश
इति च भाषा ॥

चक्रगुच्छः, पुं, (चक्रवदगुच्छः पुष्पगुच्छोऽस्मिन् अस्य
वा ।) अशोकवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

चक्रजीवकः, पुं, (चक्रेण कुम्भाद्युत्पादनयन्त्र-
विशेषेण जीवतीति । जीव + क्त्वा ।) कुम्भ-
कारः । इति हेमचन्द्रः ॥

चक्रदंष्ट्रः, पुं, (चक्रं चक्राकृतिर्दंष्ट्रायां यस्य चक्रमिव
दंष्ट्रा यस्येति वा ।) मूकरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

चक्रदन्ती, स्त्री, (चक्रमिव दन्तरूपमिव च इत्येके ।)
दन्तीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

चक्रदन्तीबीजं, स्त्री, (चक्रदन्त्या बीजम् ।) जय-
पालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

चक्रधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् ।) चक्रं
सुदर्शनाख्यं द्वादशारादिलक्षणलक्षितमखम् ।
तस्य धरः । चक्रं धरति धारयतीति वा ।)
विष्णुः । (यथा, रघुः । १६ । ५५ ।

“विगाहितुं श्रीमहिमाचुरूपं
प्रचक्रमे चक्रधरप्रभावः ॥”

चक्रं फला तस्य धरः ।) सर्पः । (यथा, महा-
भारते । ३ । ५५ । ७० ।

“अङ्गिरःप्रसूखाश्चैव तथा नक्षत्रयोऽपरे ।

तथा नागाः सुपर्णाश्च सिद्धाश्चक्रधरास्तथा ॥”

यामजालिनि वि । इति मेदिनी ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । ५५ । ७६ ।

“यजन्ते क्रतुभिर्देवास्तथा चक्रधरा वृषाः ॥”)

चक्रनखः, पुं, (चक्रमिव नखः नखालयविशेषो-
ऽस्यस्य इति । “अर्श आदिभ्योच्” इत्यच् ।)
यात्रनखनामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

चक्रनामा, [न] पुं, (चक्रं सर्धानिर्मितमधु-
चक्रं तन्नामैव नामास्य ।) माक्षिकधातुः । इति
हेमचन्द्रः ॥

चक्रनायकः, पुं, (चक्रं कर्मणजन्यचक्राकाररेखा-
दिकं नयतीति । नी + क्त्वा ।) यात्रनखः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (चक्रस्य नायके चि ॥)

चक्रपद्माटः, पुं, (चक्रं चक्रवत् सत् पद्मं दहुरोगः
तत्र अटति तं नृदातीत्यर्थः ।) चक्रमर्दक-
वृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

चक्रपरिधाधः, पुं, (चक्रं दहुरोगं परिधिधतीति ।
परि + धा + अच् ।) आरगवधवृक्षः । इति
वैद्यकम् ॥

चक्रपर्णी, स्त्री, (चक्राकारं पर्णमस्या इति ।
जातो संज्ञायां वा डीप् ।) चक्रकुल्यालता ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

चक्रपाणिः, पुं, (चक्रं सुदर्शनाख्यं पाणी यस्य ।
अधिकरणवद्भुवीहिसमासः ।) विष्णुः । इत्य-

मरः । १ । १ । २० ॥ (यथा, विष्णोरष्टोत्तर-
शतनामकीर्तने ।

“वैकुण्ठस्याश्रुतो रामश्चक्रपाणिर्धोऽचक्रजः ॥”)

चक्रपादः, पुं, (चक्रं पाद इवास्य ।) रथः ।
(चक्रवत् पादा यस्य ।) हस्ती । इत्यजयपालः ॥

चक्रपुष्करिणी, स्त्री, (चक्रेण विष्णुचक्रेण खनित-
पुष्करिणी ।) माणिक्यिका । इति काशीखण्डम् ॥

चक्रफलं, स्त्री, (चक्राकारं फलं फलकमस्य ।)
अस्त्रविशेषः । तत्पर्यायः । अट्टनम् २ । इति
त्रिकाखण्डेषः ॥

चक्रबान्धवः, पुं, (चक्रस्य पद्मस्य बान्धवः बन्धुः ।)
सूर्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

चक्रभट्ट, [ट] पुं, (चक्रं विभक्तौति । भट्ट +
क्रिप् ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, राज-
सरङ्गियाम् । १ । ३८ ।

“चक्रभट्टविजयेष्टादिकेषु ग्रैवे गानभूषिते ॥”)

चक्रमेदिनी, स्त्री, (चक्रं चक्रवाकमिथुनं भिनक्ति
पृथक् करोतीति । भिद् + णिनिः । ततो डीप् ।
निष्ठायां हि चक्रवाकयोर्वियोजनं भवतीति
लोकप्रसिद्धम् ।) राज्ञिः । इति त्रिकाखण्डेषः ॥

चक्रमखली, [न] पुं, (चक्राकारेण यन्मखलं
तदस्यस्य इति इनिः ।) अजगरसर्पः । इति
हेमचन्द्रः ॥

चक्रमर्दः, पुं, (चक्रं चक्राकारदहुरोगं नृदातीति ।
नृद + “कर्मस्यग” ३ । २ । १ । इत्यण् ।)

चुपविशेषः । चाकुलिया इति भाषा । तत्-
पर्यायः । अङ्गगजः २ अङ्गगजः ३ गजाख्याः ४

मेवाङ्गयः ५ अङ्गहस्ती ६ आपर्तकः ७ चक्र-
गजः ८ चक्री ९ पुद्गाटः १० पुद्गाटः ११ विम-

हकः १२ दहृगजः १३ तर्जकः १४ चक्राङ्गः १५
युकनाशनः १६ दहृवीजः १७ प्रपुद्गाटः १८

खर्जुन्नः १९ । इति राजनिर्घण्टः ॥ चक्र-
मर्दकः २० पद्माटः २१ उरणाख्यः २२ । इत्य-

मरः । २ । ४ । १४७ ॥ प्रपुद्गाटः २३ प्रपुद्गाटः २४
उरणाख्यः २५ । इति तट्टीका ॥ अस्य गुणाः ।

कटुत्वम् । तीव्रत्वम् । मेदीवातकफकृच्छ्रदह-
ग्रामादिदोषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुत्वम् । खादुत्वम् । रूक्षत्वम् । पित्तश्वास-
हृमिनाशित्वम् । हृदयत्वम् । हिमलवम् । तत्

फलगुणाः । उष्णताकुष्ठकण्टदहविषानिलगुल्म-
कासक्षमिन्वासानाशित्वम् । कटुत्वम् । इति भाव-

प्रकाशः ॥ (अस्य गुणाः पर्यायाश्च यथा, भाव-
प्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

“चक्रमर्दः प्रपुद्गाटो दहृगो मेघलोचनः ।

पद्माटः स्यादेङ्गगजचक्री पुद्गाट इत्यपि ॥

चक्रमर्दो लघुः खादू रूक्षः पित्तानिलापहः ।

हृदो हिमः कफश्वासकुष्ठदहृक्रिमीन् हरेत् ॥

हन्तुष्यन्तुफलं कुष्ठकण्टदहृविषानिलान् ।

गुल्मकासक्रिमिन्वासानाशनं कटुकं स्तुतम् ॥”)

चक्रमर्दकः, पुं, (चक्रं दहुरोगविशेषं नृदातीति ।
नृद + क्त्वा ।) चक्रमर्दः । इत्यमरः । २ । ४ ।

१४७ ॥ (स्त्रियान्ता कापि अत इत्यच् ।